

saaledes ikke at være nogen Trang til Ansættelsen af faste Skorstensfeiere i Landdistrikterne. Men det tør derfor dog vistnok ikke benægtes, at saadanne paa nogle Steder kunne være hensigtsmæssige, og gjælder dette navnlig om nogle Landsbyer, der i Folkemængde og Størrelse staae over endeel mindre Kjøbstæder, og om endeel Pladser, hvor der findes store og kostbare Bygninger af flere Etager, hvis Skorstene vanskelig kunne renses af Andre end en øvet Skorstensfeier. Denne Trang har man troet kunde afhjælpes, naar Amtsrådet, hos hvem det fornødne Kjendskab til de vedkommende locale Forhold maa forudsættes at være tilstede, bemyndiges til, hvor disse Forhold gjøre det ønskeligt, efter Overenskomst med vedkommende Sogneforstanderskab at tage Beslutning om Ansættelsen af saadanne Bestillingsmænd, og i Overensstemmelse hermed er det Fornødne til Ordningen af dette Spørgsmaal bragt i Forslag under den nævnte § 23. Det har ved denne Leilighed tillige været taget under Overveielse, om ikke Enhver i et Distrikt, i hvilket der er ansat en fast Skorstensfeier, bør være forpligtet til at benytte dennes Hjælp ved Rensningen af deres Skorstene, i det Mindste et Par Gange om Aaret, idet man har frygtet for, at det uden en saadan Forpligtelse vilde være vanskeligt at faae øvede Skorstensfeiere til at overtage sliige Bestillinger. Men da en saadan Forpligtelse paa den anden Side let kunde blive for byrdefuld for mange mindre Eiendomsbesiddere, og Skorstene i de mindre Landeiendomme derhos i Reglen ere af en saa skrøbelig Natur, at deres Rensning maa foregaae med en vis Nænsomhed, der ikke altid tør ventes af den ansatte Skorstensfeier, har man havt Betænknelighed ved at optage en saadan Bestemmelse.

ad § 24.

Ogsaa Bestemmelserne i denne § ere motiverede ved Erfaringen om de Ulykker, der kunne affødes, naar den fornødne Forsigtighed ikke iagttages.

ad §§ 26—27.

Disse Paragrafer svare i det Væsentlige til §§ 31—32 i det af Landstinget vedtagne Ud-

kast. Den første § indeholdt tillige den Bestemmelse, at Brandfogden, hvis Eieren ikke selv kan stille det fornødne Bagmandskab, kan tillige Føll fra Nabodistrikterne, hvortil Udvalget i Folkethinget har foreslaaet føiet: imod Betaling efter Egnens Priis, hvilken Betaling udredes af den paagjældende Eier. Denne Bestemmelse er bleven udeladt, fordi det er forekommet Ministeriet urigtigt at paalægge Naboerne en saa omfattende Forpligtelse, saalænge endnu ingen Fare har vist sig, og fordi det maa ansees rettere, at den omhandlede Afbrænden af Byg ikkun finder Sted, naar den Vedkommende selv har truffen de fornødne Foranstaltninger til at forhindre, at Afbrændelsen kan overskride de samme anviste Grændser.

Cap. III.

Om Tilfynet med Brandanordningernes Efterlevelse.

ad § 28.

Til denne Paragraf, der svarer til Landstingets § 33, er det fundet nødvendigt at føie en Bemyndigelse for Justitsministeriet til ogsaa at ordne Forretningsførelsen ved Brandvæsenet paa anden Maade end den almindelige for de Byer eller Pladser Vedkommende, hvis communale Forhold ere eller blive ordnede ved særlige Bestemmelser i Righed med de for Kjøbstæderne gjældende Regler.

ad § 29.

Det har været underkastet Spørgsmaal, om der skulde tillægges Brandfogderne Løn af Amtsrepartitionsfondene. Da det imidlertid maa erkjendes, at disse allerede ere saa bebyrdede, at de vanskelig vilde kunne bære ogsaa denne nye Udgiut, som vilde blive betydelig, og de fornødne Midler til at belønne duelige og virksomme Brandfogder for deres Tjeneste tør ventes i Almindelighed at ville kunne have, naar de Bøder, der falde efter denne Lov, gives den i § 50 foreslaaede Anvendelse, har man ikke troet at burde fremkomme med noget saadant Forslag. De øvrige Bestemmelser slutte